

- 1207—1218. Царь Борилъ.
 1211. Съборъ въ Търново противъ богомилитѣ.
 1218. Иванъ Асѣнъ II (до 1241), синъ на Асѣнъ I поема властта.
 1241—1265. Калиманъ II. Междуособици. Засилване на областнитѣ управници.
 1265—1277. Константинъ Асѣнъ. Продължение на междуособицитѣ.
 1277—1279. Ивайло (отъ народа), Иванъ Асѣнъ III и Георги Тертеръ (кумански родъ).
 1280—1291. Георги Тертеръ. Междуособици.
 1292—1295. Смилецъ, поставенъ отъ татаритѣ.
 1295—1322. Теодоръ Свѣтославъ, освобождението на България отъ татаритѣ.
 1322—1323. Георги Тертеръ II, синъ на Свѣтослава.
 1323—1330. Михаилъ Шишманъ заема съ оржие черно-морскитѣ градове и Тракия.
 1331—1371. Иванъ Александъръ. България придобива Пловдивъ и Родопитѣ.
 1365. Падането на Видинското царство подъ маджаритѣ.
 1371. Възцаряването на последния български царъ Иванъ Шишманъ.
 1393. Падане на Търново. Заточението на патриархъ Евтими.
 1396. Турцитѣ покоряватъ Видинското царство. Съ това цѣла България пада подъ турско владичество.
 1396—1877. — Епоха на робство подъ турцитѣ.

Трето българско царство

1878. Освобождението на България отъ турско робство.
 1879. Първото Велико Народно събрание въ Търново. Изработване на българската конституция. Избиране на Александъръ Батембергъ за български князь.
 1885. Обявяване съединението между Северна и Южна България (2 ноемврий). Срѣбското поражение при Сливница.